

спиеуваль, въ 19 вѣкѣ почналь лишатися своихъ си писменъ, и унижатися, тѣй да рѣкъ, до степень чувашества (тѣй ся нарича едно Татарско племя) народъ даровитый, трудолюбивый, воинственный !!

То ся знае, отъ гореупомянутыхъ обстоятельство не можемъ чакати, що бы нова Българскя словесность ся породила въ предѣлы Турціи. Но има богаты Българе и по вѣнъ отъ Турція, въ Букурещъ, Галацъ, Ибраиля, Бессарабія, въ Одесса, въ Трансильванія, въ Пештъ.

Словянскы буквы , изъ съ това заедно като Словянскы буквы замѣняль буква въ буква съ гръчки. Отъ тука ся доказова само това, що читатель може видѣти по ясно до коя степень оизи Гръкъ разбъркаль Словянскы думы съ Гръчки си неговѣ буквы. Это го:

Атасъ нось, изде есси на невиси, да сефтито (вж да сефтито) има твеои; да проито картвос (вж карство) твеои; да футо вода твеа, окосъ на невиси и на хамили. Хлевъ почъ енаусои досо нон динсия; и оставе нон телюи ноіа, окосъ и мис аставоменъ телестикон пон; и ни вивадис ноі вен птоси, но езваве ноі ан дугавого. Амин .

Че Оня Гръкъ іе писалъ Отче нашъ ітъ както съвсѣмъ неприлича и не право, доказателство іе, че вмѣсто *земли* писалъ *хамли*, и че той го іе писалъ машинално, видно іе изъ това шо Словянски съкращения повторилъ съ Гръчки буквы на пр. въ *нція* вж. *наша* буква *ш* вземаль за *ω* мега, или пакъ изъ църковно, и станало у него *ноа* ! Такъ сжщо и всички: *нои* было по Словянскы *ниѣ*, *Шѣ* взялъ за *о*; буква *и* за *и*, и излѣзло *нои*. При това като писалъ *к*, намѣсто *ц* въ думата царство, но като *с* се находило подъ титла, той не знаилъ шо да чини съ него, но до турилъ на края и станало *картвос* и т. п.